

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Åh ja, løst og løst med ændringen af rejsegodsbestemmelsen . . . nu skal vi passe på ikke at overdrive lige så meget, som der fra visse sider er gjort her i dag med hensyn til værdien af afgiftsophævelserne. Rejsegodsbestemmelsen tager de 20–25 mill. kr. af de 50 mill. kr., der flyttes i grænsehandelen, så det er jo ikke løst – heller ikke sammenlagt.

Men det, der bringer mig på talerstolen, er hr. Albrechtsens bemærkninger: I har her en mulighed for at fritage nogle varer for afgifter. Hvorfor tager I jer ikke tid til det? Jeg kan ikke forstå, at man kan vælges til Folketinget uden at have et vist mindstemål af fantasi til at forestille sig konsekvenserne af det, man siger. Tage tid – hvad vil det sige? Det vil sige, at vi forhindrer disse mennesker i at få en fortjeneste, før vi er færdige. Når det vrimler med forslag om, at det ene og det andet skal fritages, og at vi overvejer dette og hint, hvordan går det så med salget? Det er faktisk af salget, de handlende lever. Jeg kan lige forestille mig, hvad der ville ske, hvis Folketinget behandlede et forslag, der forhindrede danske lønmodtagere i at få løn i 3 uger. Og det er det, hr. Albrechtsen siger: bare tag jer tid – det gør ikke noget med de handlende! Jo, det gør noget, for så har de ingen indtægt i den tid, vi bruger til det. Brug dog fantasien!

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg kan forstå, at man fra socialdemokratisk og radikal side bruger som undskyldning for hastværksarbejdet, at nogle ville komme i klemme, hvis de ikke kunne påregne hurtigt at få disse afgiftsnedsættelser, så de kunne tilrettelægge priserne derefter allerede her inden påske.

Det argument kunne man jo bruge i en hvilken som helst afgiftsdiskussion. Altså: hvis man ikke fik den afsluttet i en fart, kunne de handlende ikke regne med afgiftsnedsættelsen. Hvad er det da for noget sludder? Vi har fået stramningen af rejsegodsbekendtgørelsen, og det er det, der vedrører grænsehandelen. Det er helt fint, og det kan man regne med står fast, håber jeg, også i forhold til EF. Påstanden om, at man ikke her i Fol-

ketinget kunne bruge 3 uger på at diskutere ordentligt igennem, hvordan man tilrettelægger afgiftssystemet, fordi der rundt omkring så ville være nogle, der påberåbte sig, at de ikke kunne nå at tilrettelægge priserne – og så vidste de ikke, om de var købt eller solgt – er da det rene sludder. Jeg ved ikke, hvorfor hr. Bernhard Baunsgaard bringer spørgsmålet om fantasi ind i billedet, men jeg har faktisk ikke fantasi til – det har hr. Bernhard Baunsgaard ret i – at forestille mig de problemer, man nu påberåber sig.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo nok rigtigt, at hr. Albrechtsen ikke har fantasi til at forestille sig det, og så kan man undre sig over, at det overhovedet kan være muligt at blive valgt, men så kommer spørgsmålet om at blive genvalgt naturligvis.

Jeg kan udmærket forestille mig, hvad der ville ske, hvis Folketinget var 3 uger om at gennemføre en eller anden lov, der vedrørte lønmodtagere, og sagde: i de 3 uger kan I ikke få løn. Når man bruger 3 uger til at diskutere, hvordan vi skal ophæve afgifter på en række varer – og der er mange inde i billedet – så standser handelen totalt på alle disse områder, og det er faktisk det samme som at sige: så skal de handlende i 3 uger ingen løn have. Jeg kan ikke forstå, at man ikke har fantasi til at forestille sig det, men jeg må jo acceptere, at det er sådan med hensyn til VSeren hr. Albrechtsen. Det er altså den kendsgerning, vi må leve med – endnu da.

Aase Olesen (RV):

Som det er konstateret i Det Radikale Venstres betænkningssbidrag, er der ikke nogen nævneværdig sammenhæng mellem de afgiftsophævelser, der nu skal vedtages, og virkningen på grænsehandelen; ændringen af rejsegodsbekendtgørelsen alene skaber sådan set det meste af virkningen. Flere ordførere har diskuteret den manglende sammenhæng; for mig er det værste den manglende sammenhæng, der på lidt længere sigt er i regeringens politik. Det er ikke ret lang tid siden, at regeringen lagde en anden pakke frem, hvor det drejede sig om at begrænse forbruget. Det er meget svært at forstå, at man nu